

Poua de la Ginebreda 2

Castellterçol

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: La Ginebreda
Emplaçament: A uns 200 m al nord-oest de Sant Gaietà, a l'altre costat de la carretera.
Alçada: 632 m

Coordenades:

Latitud: 41.76624
Longitud: 2.11371
UTM Est (X): 426331
UTM Nord (Y): 4624202

Classificació

Número de fitxa: 08064-66
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVII-XVIII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Número inventari: Sí, IPA.: 28749.
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Cultural
Titularitat: Privada
Titular: 08063A003000370000KZ

Fitxes associades:

[La Ginebreda](#)

[Poua de la Ginebreda 1](#)

[Poua de la Ginebreda 3](#)

Autoria de la fitxa

Virgínia Cepero González

Descripció

Es tracta d'una de les poues de gel que formen part del conjunt de la Ginebreda.

És una construcció semisoterrada, amb aparell de pedra irregular reforçada amb morter de calç. És de planta rodona i coberta amb una cúpula semiesfèrica colgada de terra.

Presenta les obertures tapiades amb lloses i ciment i està coberta de vegetació, fet que impedeix la seva descripció precisa. Per comparació amb les altres poues, probablement la part soterrada fa aproximadament uns 6-7 m de diàmetre, i la seva profunditat segurament oscil·la entre els 7 i 9 m.

Observacions:

Les poues de la Ginebreda formen part del projecte Ecomuseu del Moianès.

El Museu de la Ciència i la Tècnica de Catalunya ha inclòs aquestes poues en el seu llistat dels 150 Millors Elements del Patrimoni Industrial de Catalunya.

L'inventari del patrimoni arquitectònic de la Generalitat l'anomena "Pou de glaç 3".

Història

Les poues de la Ginebreda, formen un conjunt únic i singular en tota l'àrea mediterrània, pel fet d'estar formades per quatre grans poues annexes sense estar connectades interiorment entre si.

Sembla ser que la primera poua es va construir a mitjans del segle XVII i que, progressivament, fins a principis del segle XVIII, es van anar construint les altres tres.

Estaven dins dels límits de l'antiga pairalia de la Ginebreda, però s'arrendaven a diferents famílies entre les que destaca, pel gran rendiment i ús continu que en va fer, la família Planella de Castellnou de la Plana (Moià).

Per tal de proveir les poues de gel, es van construir unes grans basses a tocar de la riera de Fontscalents. Actualment, les restes de les basses es troben colgades sota dels camps de conreu, però es conserva el topònim dels "Estanys de la Ginebreda".

A la tardor es netejaven les basses i s'omplien amb l'aigua del riu. Un cop congelada, era tallada en blocs, que s'emmagatzemaven a les poues.

Bibliografia

ANZIZU, J.M. (2002) Caminem per Castellterçol. Itineraris per les poues del terme. Castellterçol: Ajuntament de Castellterçol.

CONSORCI DEL MOIANÈS: <http://moianesmes.cat/>

DANTÍ i RIU, J.; CANTARELL, C.; CORNELLAS ALIGUÉ, P. (2007). Pous de glaç al Vallès Oriental. Granollers: Consell Comarcal del Vallès Oriental.

GALLARDO, A. (1933) "El glaç natural, indústria rural que desapareix". Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya, nº 455, any XLIII. Barcelona: Centre Excursionista de Catalunya, p. 137-142.

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (2012) Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Castellterçol).

MUSEU DE LA CIÈNCIA I LA TÈCNICA DE CATALUNYA

<http://mnactec.cat/150elements/index.php/company/poues-de-la-ginebreda/>

PEIRÓ CASAS, R. (2010) Catàleg de Béns a Protegir. POUM. Castellterçol: Ajuntament de Castellterçol (proposta no aprovada).

PERARNAU i LLORENS, J. (2012). Fred, neu i gel. Les poues del Moianès. Moià: Consorci del Moianès, Ecomuseu del Moianès.

ROMANÍ, D. (2019) Catalunya industrial. La guia per descobrir el patrimoni industrial del nostre país. Barcelona: Viena edicions, p. 66-69.

